

Pamati un galvenie argumenti

Šajā lietā Direktīvas 2001/19/EK 16. panta 1. punktā ir paredzēts, ka dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai līdz 2003. gada 1. janvārim izpildītu šīs direktīvas prasības, un ka dalībvalstis par to tūlīt informē Komisiju.

Komisija konstatēja, ka Grieķijas Republika vēl nav veikusi nepieciešamos pasākumus attiecībā uz veterināra profesiju.

(¹) OV L 206, 31.07.2001., 1. lpp.

4) atcelt atbildētāja 2004. gada 28. aprīļa lēmumu, ar ko īpaais pabalsts bērnam invalīdam, kas piešķirts prasītāja dēlam Frederikam kā "līdzīgi pabalsti" ir kvalificēta kā apgādājamā bērna pabalsts dubultā apmērā;

5) piespriest atbildētājam atlīdzināt zaudējumus, kas prasītājam radušies (pakārtoti: likumisko procentu apmērā), kopš 1998. gada 1. decembra nepamatoti ieturot daļu (kā apgādājamā bērna pabalstu dubultā apmērā) no viņa atalgojuma;

6) piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus abās instancēs, ieskaitot izdevumus, kas radušies prasītājam.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācija, ko 2006. gada 10. martā ierosināja Roderich Weissenfels par Eiropas Kopienų Pirmās instances tiesas 2006. gada 25. janvāra spriedumu lietā T-33/04 Roderich Weissenfels pret Eiropas Parlamentu

(Lieta C-135/06 P)

(2006/C 108/21)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Roderich Weissenfels (pārstāvis — G. Maximini, advokāts)

Pretējā puse procesā: Eiropas Parlaments

Prasītāja prasījumi

1) atcelt Pirmās instances tiesas (pirmā palāta) 2006. gada 25. janvāra spriedumu lietā T-33/04 *Weissenfels*/Eiropas Parlaments (¹), kas pasludināts 2006. gada 31. janvārī;

2) atcelt atbildētāja 2006. gada 26. jūnija lēmumu, ar ko no dubulta apmēra apgādājamā bērna pabalsta, ko prasītājs saņēmis saskaņā ar Civildienesta noteikumu 67. panta 3. punktu, atvilktu summa, kas pirms tam viņam par dēlu Frederiku pārskaitīta kā īpašs pabalsts bērnam invalīdam;

3) atcelt klusējot pieņemto lēmumu, ar ko noraidīts 2003. gada 4. jūnijā iesniegtais prasītāja lūgums izmaksāt nepamatoti ieturēto apgādājamā bērna pabalstu;

Savā apelācijā apelācijas iesniedzējs uzsver, ka Pirmās instances tiesa ir pieļāvusi procesuālas kļūdas, jo apstrīdētajā spriedumā, tā nav pareizi izvērtējusi prasītāja prasījumus un nepamatoti tos ir ierobežojusi. Pirmās instances tiesas konstatējums, saskaņā ar kuru prasījums par zaudējumu atlīdzību ir minēts tikai atbildē uz repliku, juridiski nepareizs, jo sākotnējais prasījums prasības pieteikumā pēc sava satura ir uzskatāms par prasījumu par zaudējumu atlīdzību.

Pirmās instances tiesa nav formāli izvērtējusi apskatāmo pabalstu identiskumu — kā priekšnosacījumu Civildienesta noteikumu 67. panta 2. punkta piemērošanai — un to nav ievērojusi materiālā ziņā. No formālā viedokļa nav runa par "līdzīgu pabalstu", jo Luksemburgas īpašais pabalsts nekādā ziņā nav saistīts ar algota darbinieka aktivitāti. No materiālā viedokļa ir jāņem vērā divu pabalstu atšķirīgie mērķi: ja saskaņā ar Civildienesta noteikumu 67. panta 3. punktu tikai prasītājam ir tiesības saņemt pabalstu, kura mērķis ir — neatkarīgi no tā dzīvesvietas — sniegt atvieglojumu, tad tiesības saņemt atsevišķu Luksemburgas īpašo pabalstu ir tikai tam, kam tas pienākas — tāpat prasītāja dēlam, — ar mērķi sevi uzturēt tikmēr, kamēr viņš dzīvo Luksemburgā.

Tādējādi nav izslēgta Civildienesta noteikumu 67. panta 2. punkta piemērošana, jo nedz formālā, nedz materiālā ziņā nav runa par līdzīgiem pabalstiem Kopienų tiesību izpratnē. Līdz ar to pretējs Tiesas uzskats ir pretrunā Kopienų tiesībām.

(¹) OV C 74, 18. lpp.